

پناهیان: به دولتمردان عرض می‌کنم: اباعبدالله(ع) با عمرسعد از موضع «قدرت» گفتگو کرد/ آیا

قیام امام حسین(ع) یک قیام غیرعقلانی و احساساتی بود!؟

پناهیان: باید به وزیر امور خارجه و تیم مذاکره‌کننده ما حقوق مضاعفی داده شود، چون با وحشی‌ها در حال گفتگو هستند. اگر مذاکره‌کنندگان ما با آدم‌ها مواجه بودند به این حقوق مضاعف نیاز نبود. وقتی دولت، کسی را به یک منطقه بد آب و هوا مأمور می‌کند یا به یک کار دشوار مأمور می‌کند، باید به او حقوق مضاعف بدهد. ما در همین روز اعلام می‌کنیم: به مذاکره‌کنندگانی که نمایندگان این سرزمین قدرتمند و عزتمند هستند، باید حقوق مضاعف پرداخت شود، به دلیل اینکه اینها دارند با وحشی‌های دنیا مذاکره می‌کنند. اگر این وحشی‌های دنیا به سر عقل نیایند، ما حتماً همه آنها را به دست خود و سربازانی که در منطقه داریم، نابود خواهیم کرد...

آیا عاشورا مظهر عشق بدون عقل است که بعضی‌ها یاوه‌سرایی کنند و بگویند: «بعد از عاشورا، بقیه امامان ما با محاسبات عقلی رفتار کردند!» یعنی حسین(ع) با محاسبات عقلی رفتار نکرد!.... وقتی سکینه دردانه صدا زد: «می‌شود قبل از رفتن به میدان، ما را به حرم جذمان برگردانی و بعد به میدان بروی؟»، امام حسین(ع) در پاسخ دخترش فرمود که «من عاشق خدا هستم، و من می‌خواهم در این راه به شهادت برسم»، بلکه یک پاسخ عقلانی و منطقی به دخترش داد.

حجت الاسلام و المسلمین علیرضا پناهیان ظهر امروز در تجمع عزاداری حسینی در مقابل لانه جاسوسی سابق که در اعتراض به شمر و یزید زمان و با شعار مرگ بر آمریکا و مرگ بر اسرائیل برگزار شده بود، سخنرانی کرد. در ادامه متن کامل این سخنرانی را می‌خوانید:

الف) عاشورای امسال ما از هر سال دیگری استکبارستیزانه‌تر است

این انقلاب با اباعبدالله الحسین(ع) شکل گرفت و به اوج رسید / مردم هشیار ما هیچ‌وقت «حسین زمان» و «یزید زمان» را فراموش نمی‌کنند

این انقلاب با تظاهرات عاشورا و تاسوعای سال ۵۷ ضربه نهایی را بر پیکر استبداد و استعمار زد. این انقلاب با اباعبدالله الحسین(ع) شکل گرفت و به اوج رسید. ما آن زمان نوجوان بودیم و یادمان هست که وقتی در نوحه‌ها و دسته‌های عزاداری «مرگ بر یزید و شمر و عمر سعد» می‌گفتند همه با الحان و همه با تمایزی بود که معلوم بود مردم، یزید زمان خود را شناخته‌اند. کم‌کم طاغوتی‌ها می‌آمدند و جلوی دسته‌های عزاداری را می‌گرفتند، جلوی ذاکران و روضه‌خوان‌ها را می‌گرفتند و می‌گفتند: «شما طوری مرگ بر یزید می‌گویید، طوری زنده باد حسین، می‌گویید که منظورتان کاملاً معلوم است! معلوم است که دنبال حسین زمان‌تان حضرت روح‌الله هستید و دنبال مرگ یزید زمان یعنی طاغوت هستید.»

این مردم، مردم هشیاری هستند که در محضر اباعبدالله الحسین(ع) هیچ وقت حسین زمان و یزید زمان را فراموش نمی‌کنند. چطور بعد از این همه سال و این همه پیشرفت، بعضی‌ها انتظار دارند مردم ۱۳ آبان را به خاطر عاشورا فراموش کنند؟ **عاشورای امسال ما از همه سال‌های دیگر استکبارستیزانه‌تر است و امسال استکبارستیزی ما، از همه سال‌هایی که پشت سر گذاشته‌ایم عاشورایی‌تر است.**

حتی اگر عاشورای امسال مصادف با ۱۳ آبان نبود، باید در نوحه‌های مان «مرگ بر آمریکا» می‌گفتیم

دوستان اهل بیت(ع)، میدان اباعبدالله الحسین(ع)، امروز عاشورایی است که اگر ۱۳ آبان هم نبود ما در نوحه‌های مان باید «مرگ بر آمریکا» و «مرگ بر استکبار» می‌گفتیم. چون استکبار خبیث فهمیده است که باید جلوی ما را به شیوه یزید و شمر بگیرد. دانسته است که باید همان‌طور که حسین فاطمه(ع) را محاصره کردند و سر از بدن جدا کردند و اهل‌بیتش را به اسارت بردند، به همان شیوه بیاید و مؤمنین منطقه اعم از شیعه و سنی را سر از بدن جدا کند تا شاید بتواند این مقاومت را کنترل کند. ولی دیگر ما ۷۲ تن نیستیم، ما ۷۲ میلیون هم نیستیم، ما و سایر حسینی‌هایی که در این منطقه اهل مقاومت هستند، بسیار بیش از این هستیم. ما امسال در عاشورا چطور مرگ بر استکبار را فراموش کنیم؟ در حالی که این‌همه در راه محبت اباعبدالله الحسین(ع) سرها از بدن‌ها جدا شده است. هزاران کودک فقط به دلیل اینکه عشقی به اباعبدالله الحسین(ع) در دل دارند توسط تروریست‌های خون‌آشام که ایادی دست مستکبران و ظالمان هستند، سر از بدن‌شان جدا شده است.

امروز عاشورای ما علنی شده است / امروز اهل سنت هم آمده‌اند و از کربلا محافظت می‌کنند

ما امروز هنگام «یا حسین» گفتن استکبار را فراموش کنیم؟ امروز اگر ۱۳ آبان هم نبود در عاشورای ما استکبارستیزی موج می‌زد. امروز دیگر عاشورای ما علنی شده است؛ در میان جوانان جهان اسلام و حتی جوانان غیرمسلمان. مانند آن مسیحی‌ای که در سوریه در مقابل تروریست‌ها ایستاده است و از حرم حضرت زینب(س) دفاع می‌کند و می‌گوید: من به این بانوی دو عالم، خواهر حسین(ع) ارادت دارم. حتی اهل سنت آمده‌اند و دارند با اسلحه از کربلا محافظت می‌کنند و می‌گویند: حسین(ع) پسر پیغمبر ماست. ما اگر در عاشورا بودیم از حسین(ع) طرفداری می‌کردیم. اهل سنت هم در مقابل تروریست‌ها ایستاده‌اند.

ببینید این بدبخت‌ها، این استکبار جهانی که در حال اضمحلال و نابودی است به چه فلاکتی کشیده شده است؛ از تروریست‌هایی حمایت می‌کند که امروز خودش هم دیگر رویش نمی‌شود به صورت علنی از آنها حمایت کند. لذا پنهانی حمایت می‌کند، و رذیلانه و منافقانه جنایت می‌کنند. خدایا به حق اباعبدالله الحسین(ع) و به حق مظلومیت اباعبدالله الحسین(ع) الساعه همه مظلومین منطقه بلکه همه مظلومان جهان را از شر استکبار و در رأس آن، دولت خبیث آمریکا و دولتمردان نامرد آمریکا، خلاصی عنایت بفرما.

ب) به دولتمردان عرض می‌کنم: اباعبدالله(ع) با عمرسعد از موضع قدرت گفتگو کرد

به دولتمردان خودمان عرض می‌کنم: اباعبدالله(ع) وقتی با عمر سعد گفتگو کرد از موضع قدرت و عزت گفتگو کرد

امروز ما استکبار را فراموش کنیم؟! در حالی که امسال بیش از هر سال دیگری، وضعیت را برای ما عاشورایی‌تر کرده‌اند. بنده به عنوان یک خادم کوچک مکتب اباعبدالله الحسین(ع) به دولتمردان خودمان عرض می‌کنم؛ اباعبدالله(ع) وقتی با عمر سعد گفتگو می‌کرد، از موضع قدرت و عزت با او گفتگو کرد، فرمود: عمر سعد! چرا خودت را بیچاره می‌کنی؟ تو حتی باید بیایی به ما باری کنی. در چهره حسین(ع) هیچ انکساری در مقابل عمر سعد نشان داده نشد. در حالی که عمر سعد ۳۰ هزار لشکر آورده بود ولی اباعبدالله الحسین(ع) تنها چند نفر سرباز داشت؛ من جمله علی اصغر و قاسم بن الحسن(ع). اما حسین(ع) با قدرت سخن می‌گفت. (فَقَالَ لَهُ الْحُسَيْنُ ع وَيَلَاكَ يَا ابْنَ سَعْدٍ مَا تَتَّقِي اللَّهَ الَّذِي

إِلَيْهِ مَعَاذَكَ أَتَقَاتِلُنِي وَ أَنَا إِنُّ مَنْ عَلِمْتُ ذُرَّ هَوْلَاءِ الْقَوْمِ وَ كُنْ مَعِيَ فَإِنَّهُ أَقْرَبُ لَكَ إِلَى اللَّهِ تَعَالَى فَقَالَ عُمَرُ بْنُ سَعْدٍ أَخَافُ أَنْ يَهْدِمَ دَارِي فَقَالَ الْحُسَيْنُ ع أَنَا أَتَيْتُهَا لَكَ فَقَالَ أَخَافُ أَنْ تُؤَخِّدَ ضَيْعَتِي فَقَالَ الْحُسَيْنُ ع أَنَا أَخْلِفُ عَلَيْكَ خَيْرًا مِنْهَا مِنْ مَالِي بِالْحِجَازِ...؛ بحار/۴۴/۳۸۷

مبادا دولتمردان ما با یک دولت ضعیف و خبیث مثل آمریکا، ضعیف برخورد کنند

امروز استکبار در حال اضمحلال است، مبادا دولتمردان ما با یک دولت ضعیف و زبون و خبیث مثل آمریکا، ضعیف برخورد کنند. شما وظیفه عاشورایی‌تان است که از ابا عبدالله الحسین (ع) یاد بگیرید و با دشمنی که در حال مرگ است، محکم سخن بگویید. حتی در روابط دیپلماسی با آمریکا، با این موجودات نجس که خون شهیدان منطقه از دندان‌های خونخوار اینها می‌چکد، دست ندهید و به آنها بگویید: «ما حتی اگر با حامیان تروریست‌های آدمخوار، گفتگو کنیم، اما حاضر نیستیم با آنها کنار بیاییم» و الا ننگ ابدی در تاریخ بر پیشانی هر کسی که نسبت به یزیدیان زمان با مدارا سخن بگوید، خواهد نشست.

باید به تیم مذاکره‌کننده ما حقوق مضاعف داده شود، چون دارند با وحشی‌های دنیا مذاکره می‌کنند

باید به وزیر امور خارجه و تیم مذاکره‌کننده ما حقوق مضاعفی داده شود، چون با وحشی‌ها در حال گفتگو هستند. اگر مذاکره‌کنندگان ما با آدم‌ها مواجه بودند به این حقوق مضاعف نیاز نبود. وقتی دولت، کسی را به یک منطقه بد آب و هوا مأمور می‌کند یا به یک کار دشوار مأمور می‌کند، باید به او حقوق مضاعف بدهد. ما در همین روز اعلام می‌کنیم: به مذاکره‌کنندگانی که نمایندگان این سرزمین قدرتمند و عزتمند هستند، باید حقوق مضاعف پرداخت شود، به دلیل اینکه اینها دارند با وحشی‌های دنیا مذاکره می‌کنند.

این گفتگوها با نمایندگان صهیونیسم بین الملل، آخرین اتمام حجت است/ ایران اسلامی تا انتقام خون تک‌تک مظلومان منطقه را نگیرد، از پای نخواهد نشست

اگر این وحشی‌های دنیا به سر عقل نیایند، ما حتماً همه آنها را به دست خود و سربازانی که در منطقه داریم، نابود خواهیم کرد. آمریکایی‌های خبیث، فکر نکنند که می‌توانند از این گفتگوها برای خودشان قبا و ردا و آبرویی تهیه کنند. مظلومان منطقه بدانند، این گفتگوی ما با دولتمردان خبیث آمریکا، با نمایندگان صهیونیسم بین الملل، آخرین اتمام حجت است و ابافضل‌ها، غلمدارها، علی اکبرها در حد و شأن شیعیان ابا عبدالله الحسین (ع) و میدان پیغمبر اکرم (ص) منتظر فرمان عاشورایی هستند، تا همه آنان را به نابودی بسپارند. مظلومان منطقه بدانند؛ ایران اسلامی تا انتقام خون تک‌تک مظلومان منطقه را نگیرد، از پای نخواهد نشست.

سخن دردمندانه و سوگمندانه و قهرمانانه و عزتمندانه من، امروز در میان جمع عزاداران ابا عبدالله الحسین (ع) با مردم منطقه است. مردمانی که دیده‌اند فرزندان‌شان چگونه به دست تروریست‌ها قتل عام شده‌اند. مردمانی که فریب نیرنگ‌های استکبار را نمی‌خورند. ایران اسلامی به همان دلیلی که حسین (ع) را فراموش نکرده است، هیچ‌یک از شما مظلومان را فراموش نخواهد کرد. ایران اسلامی به همان دلیل که عزادار ابا عبدالله الحسین (ع) است و بعد از ۱۴۰۰ سال پرشورتر از قبل، به دنبال انتقام خون حسین (ع) است و انتقام خون حسین (ع) را چیزی جز ریشه‌کن کردن ظلم در عالم نمی‌داند، شما را فراموش نخواهد کرد.

این گفتگوی که بین نمایندگان ما و دولت‌مردان خون‌آشام اتفاق افتاده است، برای نجات عالم است و فرجام این گفتگوها چیزی جز رسوایی بیشتر استکبار جهانی نخواهد بود. و ما مثل همیشه در کنار مظلومان عالم و مظلومان منطقه، می‌دانیم که این گفتگوها در سرنگون کردن استکبار هیچ نقشی ندارد و در نهایت جهاد عزتمندانه، غریبانه، مظلومان و مستقلانه مردم منطقه است که استکبار جهانی را نابود خواهد کرد.

دولتمردان ما از غیرت عباس (ع) فاصله نگیرند تا نامی از آنها در تاریخ بماند

دولتمردان ما ابافضل العباس (ع) را فراموش نکنند. مردم سرزمین ما؛ زرتشتی‌ها، مسیحی‌ها، آشوری‌ها همه مرید ابافضل العباس (ع) هستند. وقتی می‌خواهند نذری بدهند می‌گویند: روز تاسوعا برای قمر بنی‌هاشم (ع) غیرتمند کربلا، نذری می‌دهیم. وقتی شمر در روز تاسوعا برای ابافضل العباس (ع) امان‌نامه آورد، عباس بن علی (ع) اول نمی‌خواست با شمر مواجه شود، ولی او مدام، عباس (ع) را صدا می‌زد. ابا عبدالله الحسین (ع) فرمود: عباسم، می‌دانم آن فرد ملعون است، ولی برو به گفتگوی با او بپرداز! یعنی عباسم من تو را قبول دارم، می‌دانم که تو روی خوش به دشمن نشان نخواهی داد، اما برو تا اتمام حجت بشود. و ابافضل العباس (ع) رفت.

شمر ملعون با یک صدایی که سعی می‌کرد مهربانانه باشد، به سوی عباس (ع) دست دراز کرد و گفت: یک نسبت فامیلی بین ما هست، من حاضرم برای تو امان‌نامه بیاورم. تو به سمت ما بیا و اینجا خودت را به کشتن نده! ابافضل العباس (ع) در یک جمله کوتاه، چند بار از کلمه لعن استفاده کردند و به شمر فرمودند: «تو آدم ملعون می‌خواهی برای آن ملعون از من پیمان بگیری؟ می‌خواهی به من امان بدهی که من با ملعونین همکاری کنم؟» عباس (ع) چنان جواب دندان‌شکنی به او داد که شمر وقتی به خیام خودشان برگشت، گفت: با وجود این عباسی که من دیدم، باید برای خیمه‌ها نگیان بگذارید. به شمر گفتند: اینها تعدادشان چیزی نیست. گفت: من عباس را می‌شناسم. (و أَقْبَلَ سِمْرُ بْنُ ذِي الْجَوْشَنِ لَعْنَهُ اللَّهُ فَتَادَى أَيْنَ بُنُو أُخْتِي عَبْدِ اللَّهِ وَ جَعْفَرُ وَ الْعَبَّاسُ وَ عُثْمَانُ فَقَالَ الْحُسَيْنُ ع أَجِيبُوهُ وَ إِنْ كَانَ فَاسِقًا فَإِنَّهُ بَعْضُ أَخْوَالِكُمْ فَقَالُوا لَهُ مَا شَأْنُكَ؟ فَقَالَ يَا بَنِي أُخْتِي أَنْتُمْ آمِنُونَ فَلَا تَقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ مَعَ أَخِيكُمْ الْحُسَيْنِ ع وَ الرِّمَاطُ طَاعَةَ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ تَزِيدَ قَالَ فَتَادَاهُ الْعَبَّاسُ بْنُ عَلِيٍّ ع: بَيْتٌ يَدَاكَ وَ لَعْنٌ مَا جُنْتُ بِهِ مِنْ أَمَّا يَكُ يَا عَدُوَّ اللَّهِ أ تَأْمُرُنَا أَنْ نَتْرُكَ أَخَانًا وَ سَيِّدَنَا الْحُسَيْنِ بْنِ فَاطِمَةَ ع وَ نَدْخُلَ فِي طَاعَةِ اللَّعْنَاءِ وَ أَوْلَادِ اللَّعْنَاءِ قَالَ فَرَجَعَ الشَّمْرُ لَعْنَهُ اللَّهُ إِلَى عَسْكَرِهِ مُغْضِبًا...؛ لهوف/۸۷)

ای خدا تو شاهد باش، این ملت آن چنان حسینی عمل کرد که اسرائیل خون‌آشام برای حفظ بقای خودش مجبور است دور خودش حصار بکشد، مجبور است داخل شهرهای خودش هم نگیان بگذارد و ان‌شاءالله آن قدر ابافضل عمل خواهیم کرد و آن قدر ابافضلی ادامه خواهیم داد تا آنها را نابود کنیم. دولتمردان ما غیرت عباس بن علی (ع) را فراموش نکنند و از این غیرت فاصله نگیرند تا نامی از آنها در تاریخ بماند که فراموش نخواهد کرد.

ج) آیا قیام امام حسین (ع) یک قیام غیرعقلانی و احساساتی بود؟!

امام حسین (ع) در پاسخ دخترش نفرمود که من عاشق خدا هستم

آخرین جمله من این است: مردم مؤمن، مردم عزادار، آیا قیام ابا عبدالله الحسین (ع) یک قیام غیرعقلانی بود؟ آیا قیام ابا عبدالله الحسین (ع) یک قیام احساساتی بود؟ آیا عاشورا مظهر عشق بدون عقل است که بعضی‌ها یاهوسرایی کنند و بگویند: «بعد از عاشورا، بقیه امامان ما با محاسبات عقلی رفتار کردند!» یعنی حسین (ع) با محاسبات عقلی رفتار نکرد! آیا این عقلانی نبود که حسین (ع) از خانه خود خارج شد و فرمود: وقتی می‌خواهند مرا در خانه سر از بدن جدا کنند، پس بهتر است به میدان بروم و با حماسه به شهادت برسیم؟ آیا راه دیگری جز انتخاب

شهادت برای حسین(ع) گذاشته بودند؟ که حسین(ع) آن راه عقلانی را نرفته باشد و بنا بر عشق خود به پروردگار فقط شهادت را انتخاب کرده باشد؟ که بعضی‌ها پایه‌سرایانه، امروز بعد از ۱۴۰۰ سال و بعد از روشن شدن حق به روشنایی آفتاب، باز هم می‌گویند: رفتار حسین(ع) عاقلانه نبود!

معلوم است که اباعبدالله الحسین(ع) عاقلانه رفتار کرد. وقتی سکنهٔ دردانه آمد و صدا زد: می‌شود قبل از رفتن به میدان، ما را به حرم جذمان برگردانی و بعد به میدان بروی؟ **فَقَالَتْ: يَا أَبَتُ إِنَّهُ يُدْعَا إِلَيَّ حَرَمٌ جَدًّا؛ بحارالانوار/۴۵/۴۷** امام حسین(ع) در پاسخ دخترش فرمود که «من عاشق خدا هستم، من می‌خواهم در این راه به شهادت برسم، هیچ راه دیگری را انتخاب نمی‌کنم.» این معنای عشق نیست که برخی از تفهیم‌ها تفسیر می‌کنند. در حالی که امام حسین(ع) کاملاً عقلانی و عزتمندانه عمل کرد.

امام حسین(ع) یک پاسخ عقلانی و منطقی به دخترش داد و فرمود: «اگر دشمن می‌گذاشت اصلاً ما آواره نمی‌شدیم. **فَقَالَ هَيْهَاتَ لَوْ تَرَكَ أَتَقَطًا لَنَامَ؛ همان** یعنی دخترک من، اصلاً راه دیگری جز این برای ما وجود نداشت. و بعد هم قلب سوزان خودش را به دخترش هدیه کرد و می‌توان گفت که- در همان وداع جان‌سوز با دخترک نازنینش جان از بدن حسین(ع) مفارقت کرد.

این در واقع همان سخن عقلانی‌ای است که آقای سید حسن نصرالله، قهرمان عرب، چندی پیش بر زبان جاری کردند و عاشورایی عمل کردند و اخیراً در این چند روز گذشته، دوباره فرمودند که ما وقتی می‌بینیم که دشمنانی دارند می‌آیند و می‌خواهند ما را به خاک و خون بکشند، به خانهٔ دشمن می‌رویم و با او مبارزه می‌کنیم، به سوره می‌رویم و با توریست‌هایی که نمایندهٔ استکبار جهانی هستند، مبارزه می‌کنیم و این بهتر از آن است که ببینند و ما اینجا تسلیم آنها بشویم تا مثل چهارپا سر ما را از بدن جدا کنند. (۲۵ مرداد ۹۲ و ۱۱ آبان ۹۳)

این یک برخورد عقلانی و عزتمندانه و عاشقانه است. کسانی که شعور این را ندارند که بفهمند عقل و عشق در کربلا در هم آمیخته بود، به عقلانیت اباعبدالله الحسین(ع) توهین نکنند. به عقلانیت این ملت توهین نکنند. دولتمردان به توهین کنندگان به این ملت و به توهین کنندگان اباعبدالله الحسین(ع) میدان ندهد.

عقل به ما می‌گوید

عقل به ما می‌گوید که در مقابل منافع استکبار بایستیم.

عقل به ما می‌گوید اگر ذره‌ای عقب‌نشینی کنید، دلیل خواهید شد.

عقل به ما می‌گوید اگر فتنه‌گران ۸۸ نبودند، دشمن این قدر جرأت و جسارت پیدا نمی‌کرد که ما را محاصره اقتصادی کند.

عقل به ما می‌گوید اگر دشمن، ما را محاصره اقتصادی کرده است و اگر فشار می‌آورد، به بعضی از انسان‌های ضعیف سیاسی در این کشور چشم دوخته است.

عقل به ما می‌گوید اگر عناصر سیاسی ضعیف در این کشور نابود شوند، استکبار در مقابل ما زانو خواهد زد.

عقل به ما می‌گوید: حسین(ع).

عقل به ما می‌گوید: حسین(ع).

عقل به ما می‌گوید: حسین(ع).

عقل به ما می‌گوید این دشمن خونخوار، تا مشیت محکم بر دهانش کوبیده نشود و خون از سر و رویش نیبارد، دست از ظلم بر نخواهد داشت.

عقل به ما می‌گوید اسرائیل خون‌آشام تا قدرت ما را نبیند، دست از قتل‌عام مردم منطقه بر نخواهد داشت.

کسی که عقل ندارد، حق تنفس در فضای سیاسی عاقلانهٔ این کشور را ندارد.

عقل به ما می‌گوید «**هیئات منا الذله**»

عقل به ما می‌گوید اگر منافع دنیایی خودتان را می‌خواهید، مقابل استکبار، محکم بایستید.

عقل به ما می‌گوید: ما دشمن داریم.

عقل به ما می‌گوید: دشمنان ما خیانت خود را بیشتر کرده‌اند.

عقل به ما می‌گوید: اگر در مقابل این دشمن زورگو و مستکبر ذره‌ای کوتاه بیاید - به قول حضرت آیت الله بهجت(ره) - باید تا نوکری مطلق آنها عقب‌نشینی کنید.(زمزم عرفان؛ ص ۲۹۱)

عقل به ما می‌گوید: اگر از منافع کوتاه‌مدت به مقدار کوتاه‌مدت، بگذرید، می‌توانید به منافع پایدار برسید.

عقل به ما می‌گوید: جامعهٔ ما قدرت مقاومت در مقابل محاصره‌های غرب را دارد.

۲۰ سال پیش عقل می‌گفت: «ما قدرت اول منطقه خواهیم شد» و امروز می‌گوید: اگر پای رکاب حسین(ع) باشیم، در آیندهٔ نزدیک قدرت اول جهان خواهیم شد

سی سال پیش هم عقل به ما می‌گفت که «ما منطقه را خواهیم گرفت» ولی خیلی‌ها باور نمی‌کردند و آنها الان باید از شرم، سر خود را بلند نکنند.

بیست سال پیش هم عقل به ما می‌گفت که «ما قدرت اول منطقه خواهیم شد» و امروز شده‌ایم. و عقل به ما می‌گوید: ما اگر پای رکاب حسین(ع) باشیم، در آیندهٔ نزدیک، به کوری چشم آمریکا، قدرت اول جهان خواهیم شد.

عقل می‌گوید: برای حسین(ع) اشک بریزیم.

عقل می‌گوید: کسی که برای حسین(ع) اشک نریزد، آدم نیست، آهن است.

عقل می‌گوید: کسی که فریاد «یا حسین» سر ندهد، بی‌روح است و قساوت قلب دارد.

عقل می‌گوید: برای مظلومین سرجدایی که به عشق حسین(ع) سر از بدن‌شان جدا می‌شود، باید اشک ریخت.

عقل می‌گوید: باید مقاومت کرد.

عقل می‌گوید: عباس! کنار نهر علقمه برخیز، خیمه‌ها منتظر تو هستند. چشم بچه‌ها به توست.

عقل می‌گوید: همهٔ امید حسین(ع) عباس بود. لذا وقتی عباس به زمین افتاد: فریاد زد **لَأَنْ أُنْكَسَرَ ظَهْرِي وَ قَلَّتْ حِيلَتِي...! لا لعنت الله علی**

القوم الظالمین...

